

[Ole Bjørn Kraft.]

Stand til, som vi hidtil har kunnet, i tilstrækkeligt Omfang at producere den Varemængde til Eksport, som har været et saa vigtigt Led i vor økonomiske Styrke, som fordi Varerne simpelt hen ikke vil være til at faa i et Europa, der i saa høj Grad, som Tilfældet er, har hele sin Retning vendt imod at tilfredsstille Krigsproduktionens Krav. Virkningerne heraf vil formentlig Maaned for Maaned gøre sig stærkere og stærkere gældende. Vi har allerede talt om Afsavn, men man maa se i Øjnene, at Afsavnene vil blive af en helt anden Karakter, end vi før har kendt, jeg tænker ikke alene paa Nydelsesmidler som Kaffe og Te, som vi formentlig med forholdsvis let Hjerte kan sige Farvel til og bevare en sødt duftende Erindring om, til de engang vender tilbage, men jeg tænker først og fremmest paa de Varer, vi maa undvære i Produktionen og paa andre Omraader, og hvis Savn vil sætte sig Spor i alle vore Livsforhold og paa ny rejse alvorlige Spørgsmaal, hvor Arbejdsløshedspøblemet træder stærkest i Forgrunden.

Stillet over for de Vanskeligheder, som Beskæftigelsesspørgsmaalet vil rejse i den kommende Vinter, og som der ikke er nogen Grund til at undervurdere, vil det være en Opmuntring, at det er lykkedes netop ved det Sammenspil mellem statslig og frivillig Indsats, jeg talte om før, i det store og hele at bringe det danske Folk i Arbejde i denne Sommer. De Forventninger, man havde stillet til Regeringens Beskæftigelsesplan, blev ikke skuffet, og det private Initiativ udfoldede sig rigt og skabende inden for de givne Rammer. Sommerens store Beskæftigelse har ikke undgaaet at sætte sig Spor saavel i den enkeltes som i Samfundets Økonomi. Vi gaar derfor Vinteren i Møde i bedre Huld og med betydelig Modstandskraft.

Dette maa dog ikke et Øjeblik forlede os til at tro, at Opgaverne er løst, eller at vi kan afsvække vor Anspændelse. Det er med Tilfredshed, vi har hørt Redegørelsen for de Planer, som allerede er under Udførelse, og det Arbejde, som gennem deres Iværksættelse vil kunne stilles til Raadighed for de Hænder, der bliver ledige. Men skal vi naa et Resultat, der — selv om det ikke vil kunne naa op paa de samme Højder, som vi naaede i Sommer — dog kan være tilfredsstillende under de givne Omstændigheder, maa Anstrengelserne yderligere øges, nye Planer tilvejebringes, Samarbejdet med Stat, Kommuner og Erhvervsvirksomheder yderligere udbygges.

Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, nævnte som en Plan, han havde Interesse for, de saakaldte Bosættelseslaan. Det er en Tanke, vi fra konservativ Side allerede for Aar og Dag siden har vist Interesse og henledet Opmærksomheden paa. Jeg hilser med Glæde, at denne Tanke nu er til Overvejelse i Regeringen, og kan sige, at et Forslag fremsat herom vil blive modtaget med overordentlig Velvilje fra mit Parti.

Ved Siden af den rent direkte Betydning, Planen om Bekæmpelse af Arbejdsløshed kan have for den enkeltes og Samfundets Økonomi, maa vi under Behandlingen af denne Sag hele Tiden holde os for Øje, at vor Evne til at løse Arbejdsløshedspøblemet, den Iver og Dygtighed, den Smidighed og Tilpasning, hvormed vi gaar i Gang, og de Resultater, vi opnaar, vil være i høj Grad bestemmende for baade det danske Folks og ogsaa andres Bedømmelse af Folkestyret.

Det har været et Dogme inden for de Kredse, der ser det som deres Hovedopgave at kritisere, at Folkestyret, Demokratiet, ikke magtede denne Opgave, at for mangeartede Betæneligheder og manglende Handlekraft vilde forhindre det. Mod denne Vurdering har vi i Sommer rettet det første afgørende Slag. Over for Paastanden har vi stillet fuldbyrdede Kendsgerninger, der paa uimodsigelig Vis har bekræftet vor Tillid til vort Styre og Forvisningen om, at dette Styre vilde være i Stand til at vokse med Kravene.

Men der er ikke Tid til at hvile paa Laurbærrerne. Kampen er ikke endt. Jeg er da ogsaa overbevist om, at dette staa Regeringen og dens Myndigheder ganske klart. Jeg har blot villet fremhæve disse Synspunkter for at understrege Vurderingen, og jeg tilsiger paa mit Partis Vegne Regeringen vort Medarbejderskab ved Løsningen.

Tilvejebringelse af de fornødne Midler gennem det store nationale Beskæftigelseslaan har tydeligt vist, at det danske Samfund er rede til at gøre den Indsats inden for det muliges Grænse, som er nødvendig. Der kan ikke handles for hurtigt, og de Myndigheder, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, skal vide, at de arbejder under Offentlighedens vaagne Opmærksomhed, men ogsaa vil være sikre paa Anerkendelse, naar de spænder deres Anstrengelser til en Højde, der svarer til Opgavens Storhed.

Selv om det er gaaet os bedre paa mange materielle Omraader, end vi havde ventet, maa vi dog gøre os klart, at Tiden er streng.